

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Første næstformand (Knud Østergaard):

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

- Taanquist: spm. nr. S 229
 Poulsgaard: spm. nr. S 286, 316, 318-321
 Albrechtsen: spm. nr. S 294, 295
 Dohrmann: spm. nr. S 300
 Bernhard Baunsgaard: spm. nr. S 301, 336, 341
 Anne Grete Holmsgård: spm. nr. S 303, 323
 Lennart Larson: spm. nr. S 305
 Tommy Dinesen: spm. nr. S 307, 315, 328
 Kaj Poulsen: spm. nr. S 308-314
 Jytte Andersen: spm. nr. S 322
 Agerschou: spm. nr. S 324, 325
 Lilli Gyldenkilde: spm. nr. S 330, 338
 Camre: spm. nr. S 331
 J. K. Hansen: spm. nr. S 332
 Thoft: spm. nr. S 333, 334
 Addi Andersen: spm. nr. S 335
 Ikast: spm. nr. S 339
 Hanne Thanning Jacobsen: spm. nr. S 342
 Pia Kjærsgaard: spm. nr. S 343, 366
 Ingerlise Koefoed: spm. nr. S 347
 Elisabeth Bruun Olesen: spm. nr. S 363
 Kofod-Svendsen: spm. nr. S 374

Spm. nr. S 229

Til statsministeren (7/11 86) af:

Taanquist (S):

»Hvad kan statsministeren oplyse om det arbejde, der udføres inden for det danske mindretal i Sydslesvig og det tyske mindretal i Sønderjylland?«

Begrundelse

På baggrund af debatten i Landdagen i Kiel den 29. oktober 1986 af landsregeringens redegørelse om arbejdet blandt mindretallene i Syd- og Nordslesvig er det ønskeligt, at statsministeren over for Folketinget redegør for regeringens syn på udviklingen i grænselandet set i lyset af regeringserklæring-

gerne om ligestilling af mindretallene. (København-Bonn-erklæringerne).

Svar (9/12 86):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Såvel det danske mindretal i Sydslesvig som det tyske mindretal i Sønderjylland udfører et bemærkelsesværdigt folkeligt og kulturelt arbejde, som i dag udgør en af grundpillerne i det dansk-tyske forhold. Både mindretallenes og myndighedernes holdninger til arbejdet lover godt for den fremtidige udvikling i grænselandet. Set i historisk perspektiv er dette et uhyre fremskridt. Sydslesvigsk Vælgerforenings repræsentant i Landdagen i Kiel, Karl Otto Meyer, sagde i landdagsdebatten den 29. oktober d.å. om mindretallene, at man fra et »mod hinanden« via et »ved siden af hinanden« var på vej mod et »med hinanden«.

Den positive udvikling gør sig gældende på begge sider af grænsen. Vurderingen af mindretallenes indsats er for så vidt ikke regeringens sag, men mindretallenes egen. I forholdet til myndighederne er det mindretallene selv, som må afgøre, hvilke sager der trænger sig på, mindretallene selv, der må tale deres sag, og mindretallene selv, der må vurdere, om resultaterne er tilstrækkelige. Dette forhindrer imidlertid ikke, at man både nord og syd for grænsen i stigende grad oplever en almindelig anerkendelse af det arbejde, mindretallene udfører, som en berigende del af grænselandets udvikling.

Det er formentlig også på denne baggrund, landdagsdebatten den 29. oktober skal forstås. Grundlaget for debatten var en udførlig beretning om mindretallenes arbejde nord og syd for grænsen. Debatten blev kommenteret i en leder i Flensborg Avis med overskriften: »Lover godt«. Det har også været udgangspunktet for denne besvarelse.

Der finder ingen direkte sammenkædning eller justering af tyske og danske myndigheders holdning til mindretallene nord og syd for grænsen sted. Derimod kan man tale om en faktisk lighed i udviklingen, som er så meget mere glædelig og harmonisk, som den ikke er betinget af modydelse på den anden side grænsen.

Holdningen er således det afgørende. Mindretallenes arbejde er en berigelse. Men det er også vigtigt at understrege, at mindretals-